

Divadlo

První kroužek divadelních ochotníků, vznikl teprve nepředlouhým uměleckým spolkem v letech 1862-1890. Ve vinařích se první ochotnické datuje kolem let 1875. Vinařské divadlo mělo vždy dobrou příchuť a byli uváží po svém okolí. Jedním z prvních přikopníků této ušlechtilé záležitosti byli, V. Houba čp. 6 a F. Mottl čp. 4 a jiní. Tento spolek nosil velmi brzy posumnění v řadách mladých a rychle se rozšířil. Na opavě prvního jeviště skládacích, byla zrušována vinařská námes s kapličkou. Prvním režisérem byl F. Mottl čp. 4 a Houba V čp. 6 nápoředa. Zprvučátku byli hrány vlastenecké kusy a obrazy ze života. Dle vyprávění starších občanů muselo jít některé z těch mnoho schovaných - Tytláci - Šeštinuský kraj, jihovo vidění a jiné. Hráli se tedy kusy dosti náročné na hru i výpravu, která jistě na vesnici i dnes je velmi důležitým činitelem úspěchu. By podle sdávanu v okolí byly dobře schované. Hudebně při tom obstarávala dřívější kapela vedena nejprve J. Kostříkem čp. 27 a později F. Klicem čp. 41.

hráno i 3x do roka. Po prvním náporu několika let
 přišla i menší pauza i snad jinou než nesájmou. Teprve
 zas od r. 1902 se znovu začalo hrát divadlo a hráno až do
 I. světové války 1914. Z těchto období byl pro celou obchodní
 znám a milován komik J. Anšada (který r. 1915 zemřel) čp. 9.
 Tento byl skutečně dobrou hrou a kupletářem. Nikdy
 svůj humor nesval úlohy, ale vždy si věděl vědy.

Pro světové válce, založen sdělovací
 spolek „Hus“ (r. 1919). V tomto spolku ani po 2 roky vedl
 divadelní činnost V. Podlubský čp. 17. Dalším úřadem se
 stal J. Hula čp. 6 a J. Zikán čp. 19. Představení se většinou
 dařila a pro divadlo byla vždy velmi živá záhona přičiněním
 účinkujících i obecenstva. Pak nastala zase pauza s
 odstupující generací. Divadlo se pak ujalo M.S.R.D. (místní
 sdružení republik. divadel) tuto mládež úřadil Jo. Duchou
 čp. 26. a předějí Voj. Hula čp. 18. hráno až do I. světové
 války r. 1939. V ten čas přišel nové jeviště, od Karla
 Kulhaneho a Zykose (terci a pila). Hrána spousta kusů
 tehdy oblíbených klavní veseloherní - Šásko její výrosti -
 zehla a kupě sena - od klípek Jindra - Murovaj na
 nejnově a jiné.

Ve válce bylo nějaký čas divadlo
 zakázáno, ale brzy zase povoleno. V ten čas úřadil

soljší mládež V. Motl ep. 4. a Fr. Gmář ep. 24 nápráda
hána - česká chaloupka a Písně duhy ducha mého.

Jak v opusťách pokračování v říši Fr. Hrubý ep. 6 a
V. Gmář jako nápráda, hra - šťastný šafářův domeček -
- Tajná láska ta mě trápí - Ta naše písnička česká.

To již bylo po květnové revoluci a háno pod srazem
české mládeže. Krátká pauza v činnosti divadelní a
již znovu Osvětová beseda (při MNV.) dává dokonalý
jeviště i partu ochotníků a zahajují tímto kusy v
říši Fr. Hrubý ep. 6 a náprády V. Gmář ep. 24:

Šambrak - zdenáček pikáží

B. Heisová - její postokyně

zidáček - Osoblanci

Tato poslední hra si vyřádala pomoci skoro 1/4 naší
vesnice a voládnout 40 osob bylo jistě práce nemalá.
Po absolvování krajního kursu režie se ujal vedení
Fr. Motl ep. 4. Osvětová beseda se přihlásila do soutěže
divadelníků našeho okresu a chtěla na říši Fr. Motla
ep. 4 a náprády V. Gmář tyto hry:

Dáda - Hátky s větem.

Štella - Geuze.

- - - Na letním lýtě.

Goldoni K. - Minutolína

- - - Zamilování

Sluha dvou páni

15 x Jan aec Beroušek a jeho ublým.

V této soutěži, se umístilo na naše podmínky o
proti jiným spolkům čestně mezi prvními uměleckými
skupinami.

Druhá naše divadlo nezůstalo nic
dlužno dobré tradici vlašského divadla. Má dlouhý
rok a je v okolí dobře znám a hojně navště-
váno. S divadlem patří mezi hlavní činitele a nositele
kultury na našich vesnicích. Proto by všichni pokračovatelé
této tradice věnovali mu péči a lásku, hraje kudy,
kteří nám mají naše občany žít život - život takový
jakým je. Připomeňte slovo J. K. Tyla:

"Divadlo je život a je svou obživou!"
ještě si připomeňme slovo "Várod slá" na lidové národního
divadla v Praze. Co tím je zde užito. Jaký to byl čas
když se národ proboušel - rosal život a jednat - skládal svoje
české divadlo. Váš kraj protludský žil tehdejší v té samé
písni v té samém nadšení. Základní kámen věnovaný
našim krajem, národnímu divadlu, byl vyložen na
zlatém kruhu v kněpous a s velikou slávou přes Zdice
vesem k stánku českého umění.

Várod slá, přestavil divadlo a dal
nám krásu a umění a je na nás, aby jsme tuto krásu
a umění vrátili zase divadlu a tím i životu.